

ODĘTY (10) *part praet pass pf*

o jasne.

sg m N odęty (7). ◇ I odętym (2). ◇ f N odętą (2). ◇ [G odęt(e)j.] ◇ D odętej (1). ◇ [A odętą.] ◇ n N odęte (1). ◇ pl N subst odęt(e) (1). ◇ G odętych (1). ◇ A m pers odęte (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Opuchły, nabrzmiały; wzdęty; turgidus Mącz, Cn; bullatus, extuberatus, inflatus, sufflatus, tumidus, turgiduius Cn (6)*: wnet lie po ludzyech łczyńiły pęcherze odęte *BielKron* 29v; *Mącz* 470a; Śledziónie łtwardziálę/ odęte/ álbo oćiekłym bokóm/ R. Electuarij lenitiui/ dragm: łex *Oczko* 37, 15.

Szereg: »odęty, natkany« (1):co lie więc okaże/ kiedy ćiało pełné plugaftw/ odęte/ nátkáné/ oćiężálé *Oczko* 12v.

[Przen: wdział ią [czapeczkę] pod łwoy bieret/ nic lie nie włtydał odętey głowy *HistFort* N3.]

α. W funkcji rzeczownika (1) :

Szereg: »opuchły, odęty« (1): widziemy/ że piałek morłki/ łuchy przez lie będąc/ opuchłeli/ odętełi/ wyłufzyć więc może *Oczko* 18.

a. [O korze na drzewie:

Szereg: »odęty albo odewstały«: przeto gdyby obaczył ná którym miešcu [na drzewie] łkorę odętą álbo odewłtála/ nalepiey ią odrzázáć *Cresc* 1571 311.]

2. *Wypełniony powietrzem (o policzkach); maicy odęte policzki (2)* :

Wyrażenie: »odęta gęba« (1): Mastos, [...] Rurká álbo kurek v rur y zdroyów yákoby odęta gębá/ z których wodá wycieká. *Mącz* 210d.

Przen: *Napuszony (1)* : Będziész łię kłaniał przed Niemcem odętym/ Iáko przed łwiętym. *KlonFlis* H2v.

3. *Nastroszony (2)* : przetho go przezwáli Kofzyłko od włofow odętych. *BielKron* 342; niechcę [...]/ iżby [*Dworzanin*] pochurnym weźrzeniem/ połtawą łrogą/ odętym wálem/ łthráłzyć miał *GórnDworz* D6.

Synonimy: 1. *nadęty, nastorzony, natkany, opuchły*; 3. *nastorzony*.

Cf **ODAĆ, ODAĆ SIĘ, ODDĘTY**